

Szülői felelősségvállalás

A Kékvölgy Waldorf Iskola a világ többi Waldorf iskolájához hasonlóan a Rudolf Steiner által kidolgozott antropozófiai szellemtudományon alapuló világ és emberképre építi nevelésművészetét. A fenti megközelítésből fakad az a felismerés, hogy a modern élet sok mindenben nem kedvez a gyermek egészséges fejlődésének. Ennek a felismerésnek a felvállalása meghatározza a gyermekek iskolai és iskolán kívüli életéről való gondolkodásunkat.

A szülők és az iskola közösen nevelik a gyermeket, emiatt fontos a közös pedagógiai alap tudatosítása, és az elköteleződés a Waldorf-pedagógia által képviselt szemlélet mellett. Ez a pedagógia a gyermeki életerők tiszteletére épül, célja pedig ezek megóvása és ápolása az életkornak megfelelő nevelés által. **Ebben közös felelősségvállalást kérünk a hozzánk járó gyermekek szüleitől.**

A gyermeki világkép megóvása és ápolása: Alsó tagozatban a gyermek egyfajta eredendő vallásos érzületben kapcsolódik a világhoz. Érzelmekkel áthatott képekben él, a mesék, mitológiák világában. Ez az az időszak, amikor megerősödhet a létbe vetett bizalma, ami majd később a nehézségeken átsegíti. A természettudományos magyarázatok idő előtt felbresztik ebből, és elveszik tőle ezt a lehetőséget. Hasonlóan hat, amikor felnőtt dolgainkról, problémáinkról beszélünk vele (vagy a feje felett), ha hagyjuk, hogy a tévéből, internetről ilyen tartalmak jussanak el hozzá. A gondolkodási erők korai igénybevétele a testi és az érzelmi fejlődéstől veszik el az energiát. A gyermek csak intellektuálisan tudja (látszólag) felvenni ezeket információkat, azokat feldolgozni nem tudja, emiatt szorongani fog, aminek tünetei agressziós, túlmozgásos formában nem csak őt, de az iskolai környezetét is megterhelik.

Az érzékek megóvása és ápolása: A gyermek alapvetően alkotó lény, aki a tevékenységgel dolgozza fel a világot, aktivitásban él. Az érzékszervi túlingerlés az idegrendszer túlterheléséhez, és az akarat elerőtlenedéséhez vezet. A képernyőn keresztül konkrétan közvetített képi tartalmak gyengítik a fantázia erőket, a kreativitást, a passzív befogadás csak látszólagos nyugalmat ad, az alkotó erők, az aktivitás és a feldolgozás gátlódnak. Szülői feladatunk egyfajta burkot adni a gyermeknek, mert ő természetes nyitottsága okán nem tudja megvédeni magát a világ behatásaitól. Ilyen a programokkal túlszűfolt időtöltés, a sok befogadást igénylő műsorok, a képernyők világa. Az alsó tagozatos gyermek szociális igényét kielégíti az iskolai együttlét, a délutáni pihenéssel az iskolát is támogatjuk.

A természetes mozgás megóvása és ápolása: A gyermeki testnek és léleknek ebben az életkorban a szabad, belső impulzusoktól vezérelt mozgásra van szüksége, hogy egészségesen fejlődjön. Alsó tagozatban a rendszeres sport, amennyiben az kötött mozgásformákat közvetít a gyermeknek, ez ellen hat. A gyermek világ által korán ébresztett vágyainak nehéz ellenállnunk szülőként.

Tapasztalat, hogy az edzések másnapján a gyerekek nem tudnak részt venni a teljes lényüket igénylő tevékenységekben.

A rendszeresség megóvása és ápolása: A gyermek életerői a növényvilághoz hasonlóan ritmusban élnek és töltődnek, melyet az iskolai ritmikus gyakorlatok, a rendezett életmód, az étkezések, az alvás, az egyéb élettevékenységek, az ünnepek ismétlődő ritmusa ápol és erősít, a rendszertelenség gyengít.

Ha a fentieket komolyan vesszük, fel kell ismerjünk, hogy Waldorf-szülőként gyermekünk egészséges fejlődése érdekében és az iskolai nevelőmunka támogatáshoz olyan életmódra van szükség, mely megadhatja egy valódi gyermekkor lehetőségét. Ehhez pedagógiai támogatást a szülő az osztálytanítótól a szülői esteken és egyéni beszélgetéseken kaphat, ezen kívül a Szülői-kézikönyv vonatkozó fejezetei is részletesebben taglalják a fenti témákat.